

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Chr. J. Hansen: I Henhold til det Ønske, der er udtalt fra anden Side, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges* dette Forslag.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af midlertidig Lov Nr. 300 af 1. Juni 1946 om Ændring af Lov Nr. 132 af 14. April 1932 om Lukketid for Butikker og Lagre m. v., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 204 af 20. Maj 1933.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6141; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 902).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Marinus Larsen: Da Landstinget i November 1947 behandlede Lovforslaget om Forlængelse af den midlertidige Lov om Lukketid for Butikker og Lagre m. v., var man nogenlunde klar over, at det af Handelsministeriet i April 1946 nedsatte Lukkelovsudvalg ikke vilde kunne naa til Afslutning med sine Overvejelser, saa at der i indværende Rigsdagssamling kunde fremsættes Forslag til en Lukkelov af mere varig Karakter. Der var ogsaa fra alle Sider Enighed om, at man vilde stille sig velvilligt over for en yderligere Forlængelse af den midlertidige Lov.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at den midlertidige Lov forlænges til Udgangen af Marts Maaned 1949. Man kan vel saa regne med, at inden da vil det saakaldte Lukkelovsudvalg have afsluttet sit Arbejde i saa god Tid, at det vil være muligt at faa gennemført en Lukkelov af mere varig Karakter end den, vi har i Øjeblikket. Ud fra den Betragtning kan jeg anbefale, at man vedtager den foreslaaede Forlængelse.

Jeg vilde finde det uheldigt, om man nu begyndte at foretage Ændringer i Lukketiderne, som maaske saa om et Aar, naar den endelige Lukkelov kommer til Behandling, atter skulde ændres. Der har været megen Uro om disse Forhold, og det vil kun bidrage til at skabe endnu mere Uro, hvis man paa det nuværende Tidspunkt gaar til at ændre Lukketidsbestemmelserne. De Forhold, der i sin Tid var stærkt medvirkende til, at man indførte denne Lukkelov, nemlig Vareknaphed og Mangel paa Arbejds-kraft, er jo stadig til Stede. Forholdene er i Dag faktisk de samme, som da denne Lov første Gang blev vedtaget. Jeg føler mig ogsaa sikker paa, at de forretningsdrivende ikke for Tiden ønsker at faa forlænget Aabningstiderne, i hvert Fald ikke saa længe Butikkerne delvis staaer tomme for Varer. Paa den anden Side vilde jeg finde det uheldigt, hvis man gik til en yderligere Indskrænkning af Aabningstiderne. Mange selverhvervende Husmødre har jo, som Forholdene er, vanskeligt ved at faa gjort de nødvendige Indkøb, og det gælder for øvrigt alle dem, der er beskæftiget paa Fabrikker og Virksomheder, og hvis Arbejdstid falder sammen med Butikkernes Aabningstid. Desuden er det navnlig i Forretninger, som handler med Levnedsmidler, der daarligt kan taale at oplagres, vanskeligt at gøre Indkøb for flere Dage ad Gangen.

Jeg sagde ved Behandlingen i Efteraaret, at jeg vilde henstille til Forretningerne at holde aabent i den Tid, som Lukkeloven bestemmer. Vi har stadig kunnet se, at der i mange Tilfælde lykkes før det Tidspunkt, som Loven bestemmer. Det gælder ogsaa Forretninger, som handler med Levnedsmidler. Det synes jeg er meget uheldigt. Jeg synes, det vilde være rigtigt, om man kom ind paa, at i den Tid, som Loven fastsætter, skulde Forretningerne være pligtige at holde aabent, saa at det Virvar, vi har kendt, ikke skal opstaa. Men disse Ting bliver muligvis taget op til Behandling, naar den endelige Lukkelov skal gennemføres. Dette er jo kun en midlertidig Lov, der skal gælde i et Aar, og ud fra de Betragtninger, som jeg gjorde gældende ved Sagens Behandling i November 1947, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting.